Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B**

REGULAMENTUL (UE) NR. 360/2012 AL COMISIEI

din 25 aprilie 2012

privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 114, 26.4.2012, p. 8)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (UE) 2018/1923 al Comisiei din 7 decembrie 2018	L 313	2	10.12.2018

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 360/2012 AL COMISIEI

din 25 aprilie 2012

privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general

(Text cu relevanță pentru SEE)

Articolul 1

Domeniu de aplicare și definiții

(1) Prezentul regulament se aplică ajutoarelor acordate întreprinderilor care prestează un serviciu de interes economic general în sensul articolului 106 alineatul (2) din tratat.

(2) Prezentul regulament nu se aplică:

(a) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului ([1]);

(b) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

(c) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri:

(i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari sau introduse pe piață de întreprinderile respective;

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

(d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

(e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate;

(f) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul cărbunelui, astfel cum sunt definite în Decizia 2010/787/UE a Consiliului ([2]);

(g) ajutoarelor acordate întreprinderilor care efectuează transport rutier de mărfuri în contul terților sau contra cost;

(h) ajutoarelor acordate întreprinderilor aflate în dificultate.

În cazul în care întreprinderile își desfășoară activitatea atât în sectoarele menționate la literele (a), (b), (c) sau (g) de la primul paragraf, cât și în sectoare care nu sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament, prezentul regulament se aplică numai ajutoarelor acordate

([1]) JO L 17, 21.1.2000, p. 22.
([2]) JO L 336, 21.12.2010, p. 24.

▼B

pentru aceste alte sectoare sau activități, cu condiția ca statele membre să se asigure că activitățile desfășurate în sectoarele excluse nu beneficiază de ajutoare *de minimis* în temeiul prezentului regulament, prin mijloace corespunzătoare, precum separarea activităților sau o distincție între costuri.

(3) În sensul prezentului regulament:

(a) „produse agricole” înseamnă produsele enumerate în anexa I la tratat, cu excepția produselor pescărești;

(b) „prelucrarea produselor agricole” înseamnă orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațiile agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

(c) „comercializarea produselor agricole” înseamnă deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei alte forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzători sau prelucrători și a oricărei alte activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; vânzarea unui produs de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare, în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități.

Articolul 2

Ajutoare *de minimis*

(1) Se consideră că ajutoarele acordate întreprinderilor pentru prestarea unui serviciu de interes economic general nu întrunesc toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat și, prin urmare, sunt scutite de obligația de notificare prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din tratat dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatele (2)-(8) din prezentul articol.

(2) Valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi care prestează servicii de interes economic general nu depășește 500 000 EUR pentru o perioadă de trei ani fiscali.

Acest plafon se aplică indiferent de forma ajutoarelor de minimis și indiferent dacă ajutorul acordat de statul membru este finanțat integral sau parțial din resurse care provin din partea Uniunii. Perioada se stabilește prin raportare la anii fiscali folosiți de către întreprinderea din statul membru în cauză.

(3) Plafonul prevăzut la alineatul (2) se exprimă ca subvenție în numerar. Toate cifrele folosite exprimă valori brute, adică înainte de deducerea impozitului sau a altor taxe. În cazul în care ajutorul este acordat sub altă formă decât cea a unui grant, valoarea ajutorului este egală cu echivalentul subvenție brută.

Ajutoarele care pot fi plătite în mai multe tranșe se actualizează la valoarea lor la data acordării. Rata dobânzii care trebuie aplicată la actualizare este rata de actualizare aplicabilă la data acordării ajutoarelor.

▼B

(4) Prezentul regulament se aplică numai ajutoarelor pentru care este posibilă calcularea cu exactitate a echivalentului subvenție brută pentru ajutoarele *ex ante*, fără a fi necesară efectuarea unei evaluări a riscurilor („ajutoare transparente”). În special:

(a) ajutoarele sub formă de împrumuturi sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente atunci când echivalentul subvenție brută a fost calculat pe baza ratei de referință aplicabile la data acordării ajutoarelor;

(b) ajutoarele sub formă de injecții de capital nu sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente decât în cazul în care suma totală a injecției de capital public nu depășește plafonul *de minimis*;

(c) ajutoarele sub formă de măsuri de capital de risc nu sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente decât în cazul în care în cadrul schemei respective de capital de risc se furnizează capital fiecărei întreprinderi-țintă numai până la limita plafonului *de minimis*;

(d) ajutoarele individuale acordate în cadrul unei scheme de garanții întreprinderilor care nu se află în dificultate sunt tratate ca ajutoare *de minimis* transparente în cazul în care partea garantată din împrumutul aferent acordat în cadrul unei astfel de scheme nu depășește 3 750 000 EUR pentru fiecare întreprindere. În cazul în care partea garantată din împrumutul aferent reprezintă numai un anumit procent din acest plafon, se consideră că echivalentul subvenție brută pentru garanția în cauză corespunde aceluiași procent din plafonul prevăzut la alineatul (2). Garanția nu depășește 80 % din împrumutul aferent. Schemele de garanții sunt considerate, de asemenea, transparente în cazul în care:

(i) înainte de punerea în aplicare a schemei a fost acceptată metodologia de calcul al echivalentului subvenție brută pentru garanții, ca urmare a notificării Comisiei cu privire la metodologia respectivă, în temeiul unui alt regulament adoptat de Comisie în domeniul ajutoarelor de stat și

(ii) metodologia aprobată se referă în mod explicit la tipul de garanții și la tipul de operațiuni subsidiare în cauză, în contextul aplicării prezentului regulament.

(5) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate în temeiul prezentului regulament unei întreprinderi care prestează servicii de interes economic general depășește plafonul prevăzut la alineatul (2), suma respectivă nu poate beneficia de dispozițiile prezentului regulament, nici măcar pentru fracțiunea care nu depășește plafonul. În acest caz, nu poate fi invocată aplicarea prezentului regulament pentru această măsură de ajutor.

(6) Ajutoarele *de minimis* acordate în temeiul prezentului regulament nu se cumulează cu ajutoarele de stat acordate în legătură cu aceleași costuri eligibile, în cazul în care respectiva cumulare ar avea ca rezultat o intensitate a ajutorului mai mare decât cea prevăzută pentru condițiile specifice ale fiecărui caz, într-un regulament de exceptare pe categorii sau într-o decizie adoptată de Comisie.

(7) Ajutoarele *de minimis* acordate în temeiul prezentului regulament se pot cumula cu ajutoarele *de minimis* acordate în temeiul altor regulamente *de minimis* până la plafonul prevăzut la alineatul (2).

▼B

(8) Ajutoarele *de minimis* acordate în temeiul prezentului regulament nu se cumulează cu nicio compensație acordată pentru același serviciu de interes economic general, indiferent dacă acesta constituie ajutor de stat sau nu.

Articolul 3

Monitorizare

(1) În cazul în care un stat membru intenționează să acorde unei întreprinderi ajutoare *de minimis* în temeiul prezentului regulament, acesta informează în scris întreprinderea respectivă în legătură cu valoarea potențială a ajutorului, exprimată ca echivalent subvenție brută, în legătură cu serviciul de interes economic general pentru care se acordă ajutorul, precum și în legătură cu caracterul *de minimis* al acestuia, făcând trimitere explicită la prezentul regulament și menționând titlul acestuia și trimiterea la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Dacă ajutoarele *de minimis* în temeiul prezentului regulament se acordă unor întreprinderi diferite în baza unei scheme și în cadrul acesteia se acordă întreprinderilor respective ajutoare individuale de valori diferite, statele membre în cauză pot alege să îndeplinească această obligație prin informarea întreprinderilor cu privire la o sumă fixă corespunzătoare valorii maxime a ajutorului care se acordă în cadrul acelei scheme. În acest caz, suma fixă se folosește pentru a determina dacă plafonul stabilit la articolul 2 alineatul (2) este respectat. De asemenea, înainte de acordarea ajutoarelor, statul membru obține o declarație, scrisă sau în format electronic, de la întreprinderea care prestează serviciul de interes economic general cu privire la orice alte ajutoare *de minimis* primite în temeiul prezentului regulament sau al altor regulamente *de minimis*, în ultimii doi ani fiscali și în anul fiscal în curs.

Statul membru acordă noile ajutoare *de minimis* în temeiul prezentului regulament doar după ce a verificat că acestea nu vor majora valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderii în cauză la un nivel care depășește plafonul prevăzut la articolul 2 alineatul (2) și că se respectă normele privind cumularea prevăzute la articolul 2 alineatele (6), (7) și (8).

(2) În cazul în care un stat membru a instituit un registru central al ajutoarelor *de minimis*, care cuprinde informații complete privind toate ajutoarele *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general de către orice autoritate din statul membru respectiv, alineatul (1) primul paragraf încetează să se aplice începând din momentul în care registrul acoperă o perioadă de trei ani.

(3) Statele membre înregistrează și adună toate informațiile referitoare la aplicarea prezentului regulament. Registrele astfel constituite conțin toate informațiile necesare pentru a demonstra că au fost respectate condițiile prevăzute în prezentul regulament. Registrele privind un ajutor individual *de minimis* se păstrează timp de 10 ani fiscali de la data acordării ajutorului. Registrele privind o schemă de ajutoare *de minimis* se păstrează timp de 10 ani de la data acordării ultimului ajutor individual în cadrul schemei respective. La cererea scrisă a Comisiei, statul membru în cauză îi furnizează acesteia, în

▼B

termen de 20 de zile lucrătoare sau într-un termen mai lung stabilit în cerere, toate informațiile pe care Comisia le consideră necesare pentru a evalua dacă au fost respectate condițiile prevăzute în prezentul regulament, în special valoarea totală a ajutorului *de minimis* primit de o întreprindere în temeiul prezentului regulament și al altor regulamente *de minimis*.

Articolul 4

Dispoziții tranzitorii

Prezentul regulament se aplică ajutoarelor *de minimis* acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general înainte de intrarea sa în vigoare, cu condiția ca aceste ajutoare să îndeplinească condițiile prevăzute la articolele 1 și 2. Orice ajutor acordat pentru prestarea de servicii de interes economic general care nu îndeplinește condițiile respective este evaluat în conformitate cu deciziile, cadrele, orientările, comunicările și avizele relevante.

La sfârșitul perioadei de valabilitate a prezentului regulament, orice ajutor *de minimis* care îndeplinește condițiile prevăzute în prezentul regulament poate fi pus în aplicare în mod valabil pentru o perioadă suplimentară de șase luni.

Articolul 5

Intrare în vigoare și perioadă de valabilitate

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică până la ►**M1** 31 decembrie 2020 ◄.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.